

Mundus fuerat olim crucifixus, postquam sacra Martyrum loca venerabiliter circumvit, omnesque seruos Dei, quorum in breui notitiam capere potuit, humili obsequio salutavit, in loco qui Palma aurea dicitur, memorato Theodorico Rege concionem faciente, Romana curia nobilitatem, decus, ordinemque distinctis decoratum gradibus adspectaret; & favores liberi populi castis audiens auribus, qualis esset hujus seculi pompa gloriosa cognosceret.

X. Neque tamen in hoc spectaculo libenter aliquid intuetur, neque illis nugis secularibus superflua illectus delectatione consentit; sed inde potius ad illam supernam Hierusalem feliciter desiderandam, vehementer exarsit, salubri disputatione praesentes, sic admonens fratres: *Quam speciosa potest esse Hierusalem caelestis, si sic fulget Roma terrestri? Et si in hoc saeculo datur tanti honoris dignitas diligentibus vanitatem; qualis honor, & gloria praestabitur Sanctis contemplantibus veritatem? Multa his similia B. Fulgentius illo die salubriter disputavit: Et jam toto corde Monasterium suum reviviscere cupiens, ad Africam velociter per Sardiniam navigavit, vix credentibus praenimio gaudio Monachis suis beatum redisse Fulgentium. Haec ibi.*

Fulgentii
reditus in
Africam.

XI.

Jam turum redditum erat commercium inter Africanos, & Italos, cum sancivisset foedus Rex Theodoricus cum Wandalorum Rege, a quo hactenus frequen-

PAGIUS

cit ibidem secundo Baronius, errare eundem Theodorum, qui haec omnia Theodorico Regi adscribit, & Pontificatum Symmacho ab eodem confirmatum efficit. At Theophanes & Nicephorus locis laudatis eodem plane modo ac Theodorus loquuntur, qui ideo benigne interpretandi sunt; qui enim Synodus, Theodorici Regis iussione convocata fuerat, si Symmachi confirmationem eidem Regi attribuunt. Dicit tertio Baronius, in ipsis Actis nullam hujus rei mentionem haberi. Ubi loquitur Baronius de Actis prioris Synodi Romanae; sed in iis sermo esse non potuit, de re quae in secunda Synodo Romana, cujus Acta perire, peracta est. Ceterum secunda Synodus Romana videtur hoc anno celebrata, antequam Theodoricus in Urbem adventaret; cum Anonymus Valesianus, cujus locum integrum supra retulimus, asserat Theodericum Romam venisse, facta pace, Symmachum se inter & Laurentium. Et haec tantum de secunda Synodo Romana a Baronio aliisque praetermissa innotescunt. Eam cum praesenti anno accurate connectit Hermannus Contractus ex editione Canisii, licet quota ordine fuerit, non exprimat.

X.

Marius Aventicensis sub Hypatii & Patricii Consulatu, gesta Francos inter & Burgundiones his verbis recitat; *His Coss. pugna facta est*

tes fiebant in solum Italicum incurSIONES. Stabilita est enim inter eos Pax foedere nuptiarum, data ei in matrimonium Amalafriada. De qua inita inter illos concordia haec Ennodius in Panegirico Theodorici: *Quid castigatas Vandalarum ventis parentibus eloquar depradationes, quibus pro annua pensione satis est amicitia tua? Evagari ultra possibilitatem nesciunt. Duce sapientia, affines esse meruerunt, quia obedire non abnuunt. Hoc igitur Regum concordiae comiteatu Fulgentius, ex Africa Romam, & inde in patriam remeavit.*

XII.

Porro haud incognitus ab Urbe Fulgentius discessit; sed probe notus quantae esset sanctitatis atque doctrinae, magnum sui reliquit desiderium, illis praesertim nobilissimis feminis, ad quas postea litteras dedit, de quibus suo loco dicturi sumus. Reverfus vero in Africam Fulgentius, arridente tunc temporis Pace Ecclesijs sub Trafamundo Rege, monasticam, ut prius, exercuit disciplinam, & eam in alios latius propagavit: quomodo autem post annos tres Ruspensis Ecclesiae fuerit creatus Episcopus, suo loco dicemus.

Sub iisdem Consulibus, Indictione octava, data legitur epistola (a) Symmachi Papae ad Liberium Patricium de electo Episcopo Aquilejensi, praesentis idem electioni assensum, extat eadem, sed sub titulo Ennodii inter ipsius Ennodii litteras perperam collocata.

XIII.

Qui

Divisione inter Francos & Burgundiones, Godegundo solo hoc dolose contra fratrem suum Gundobagaudum machinante. In eo praelio Godegesolus cum nec suis adversus fratrem suum dimicavit; & fugaversum fratrem suum Gundobagaudum Regnum in Burgundia plus paulisper obtinuit: & Gundobagaudus Avinionem latebram dedit. Eo anno Gundobagaudus resumptis viribus Viennam cum exercitu circumdedit, captivae Civitate fratrem suum interfecit, pluresque Seniores & Burgundiones, qui cum ipso censerant multis exquisitisque tormentis morte damnavit: Regnumque quod perdidit cum eo quod Godegesolus habuerat, receptum, usque in diem mortis sua feliciter gubernavit. Agit de eodem bello Turonensis lib. 2. cap. 32. & seq. postquam cap. superiori Chlodovei Regis baptismum retulit, eoque narrato de Gundobodo ait: *Ipse regionem omnem, quae nunc Burgundia dicitur in suo Dominio restauravit. Quare cepta hoc anno Gundebadi Monarchia in Burgundia antea enim cum Godegesilo fratre corregerat; de quibus ante eorum dissidium, idem Turonensis habet: Tunc Gundobaldus & Godegesilus fratres, Regnum circa Rhodanum, aut Ararim cum Massiliensi Provincia retinebant. Erant autem tam illi, quam populi eorum Arriana secula subiecti.*